

Onderwerp: reiskostenvergoeding, overplaatsing**Artikel I.6 lid 2 CAO P.B 1999 – 2000** (*artikel 6 lid 2 cao 2007-2008*)

Omschrijving geschil

Partijen verschillen van mening over de vergoeding van reistijden woning-werk-woning. De werknemer ontving van werkgever een tegemoetkoming van reiskosten over de afstand zijn woonplaats A naar zijn werkplaats B. Deze vergoeding werd plotseling stopgezet naar aanleiding van de door de werkgever gepresenteerde richtlijn 'overplaatsing in verband met hoge reiskosten'. Naar aanleiding van deze richtlijn werd de werknemer overplaatsing aangeboden naar A, waar hij dezelfde werkzaamheden zou kunnen verrichten met behoud van de vergoeding reiskosten. Indien hij in B werkzaam bleef, zou de tegemoetkoming reistijden stopgezet worden. De werknemer heeft toen aangegeven toch in B te willen blijven werken. De werknemer is van mening dat deze vergoeding, die hij sinds oktober 1996 ontving, echter niet van de een op andere dag stop gezet kan worden. Tevens geeft hij aan dat hij hierover een klacht heeft ingediend bij de ondernemingsraad van de werkgever. Van de ondernemingsraad heeft hij echter nooit een reactie ontvangen. De werkgever is van mening dat zij correct gehandeld heeft in deze kwestie. In het kader van de richtlijn, die tot stand is gekomen met instemming van de ondernemingsraad, heeft de werkgever de werknemer een arbeidsplaats bij een vestiging in A, waar hij op dezelfde werkzaamheden ingezet zou worden als in B. Werkgever is van mening dat, conform artikel I.6 lid 2 CAO P.B., de vergoeding reistijden vervalt als gevolg van de weigering van de werknemer om in te stemmen met de overplaatsing naar A, zoals gesteld in de genoemde richtlijn.

Uitspraak (18 juni 1999)

De Sociale Commissie Beveiligingsorganisaties is van oordeel dat de werkgever in casu juist gehandeld heeft. De werkgever heeft de mogelijkheid om overplaatsing van een werknemer te eisen, voor zover dit redelijkerwijs van een werknemer verlangd kan worden. Aangezien de werknemer dicht bij zijn woonplaats ingezet kon worden op dezelfde werkzaamheden, is het de werkgever toegestaan op deze wijze te handelen. Derhalve is Sociale Commissie Beveiligingsorganisaties van mening dat de werkgever in deze een correct standpunt hanteert. Concreet houdt dit in dat de werkgever niet verplicht is de vergoeding reistijden met terugwerkende kracht aan de werknemer te voldoen.